

عنوان مقاله:

کاربست رهیافت پویش مختلط در شهرری از دیدگاه پدافند غیرعامل در برنامه ریزی توسعه

محل انتشار:

فصلنامه شهر ایمن، دوره 4، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهسا نجارصادقی -

احسان درستکار -

خلاصه مقاله:

ناکارآمدی برنامه های توسعه که با روشهای سنتی (منطقی) تهیه میشوند و روی آوردن تصمیم گیران به سمت اندک افزایی، ایجاب میکند تا به بررسی روش های برنامه ریزی توسعه در کشور بپردازیم. رهیافت های سنتی با ساختار و الزامات زمینهای کشور منطبق هستند و نمیتوان آنها را به طور کامل مطرود اعلام کرد. اندک افزایی هم محدود به حفظ وضع موجود است و به همین جهت راهکاری مناسب برای پیشبرد توسعه نیست. در این بین پویش مختلط ادعا میکند که با ترکی دو رهیافت پیشین و رفع نقایص آنها به وسیله همپوشانی میتواند برنامه ریزی منعطفتر و موفق تری در سطح اجرا ارائه کند. ازاین رو هدف پژوهش حاضر بررسی امکان به کارگیری و تاثیرگذاری این رهیافت است. پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی، نوع، توصیفی و از لحاظ روش، تحلیلی- توصیفی است. ابتدا از طریق مطالعات میدانی، داده ها و اطلاعات مورد نیاز به وسیله پرسشنامه پویش مختلط و عوامل ایجاد کننده توسعه منطقه ای توسط مدیران شهرداری شهر ری و برخی ساکنان شهر ری گردآوری شده و سپس به منظور تجزیه و تحلیل داده های به دست آمده از روش ای آماری توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در این پژوهش به بررسی مناسب کاربرد پویش مختلط به عنوان رهیافت جایگزین برای طرح های توسعه شهرها، پرداخته شده است. شهر ری به عنوان نمونه هدف برای بررسی کاربرد این رهیافت، با سه سوال جداگانه روبه رو بوده است. در بررسی این سه سوال، پویش مختلط در طراحی و توسعه منطقه ای، در سیاستگذاری توسعه منطقه ای و در بهره برداری از توانمندی های منطقه ای در شهر ری تاثیری مثبت داشته و امکان به کارگیری آن در این منطقه وجود دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920483>

